

Sygn. akt III Ca 472/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2022 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z wniosku J. O. (poprzednio L.)

z udziałem J. D., F. Z., E. Z., U. G., D. L. i T. G.

o stwierdzenie nabycia spadku po B. D. (1)

na skutek apelacji uczestnika postępowania J. D.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 18 marca 2021 r., sygn. akt I Ns 422/19

postanawia:

oddalić apelację.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 472/21

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwice w postanowieniu z dnia 18 03 2021r. stwierdził, że spadek po B. D. (2) z domu Z., córce R. i S., zmarłej dnia 14 12 2018r. w G., ostatnio stale zamieszkałej w miejscowości Ł. na podstawie testamentu w formie aktu notarialnego z dnia 26 10 2015r. rep. A nr (...) nabyła z dobrodziejstwem inwentarza siostrzenica J. L. z domu L., córka A. i D. w całości, orzekł o nieuiszczonych kosztach sądowych oraz o kosztach postępowania.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje: art. 922, 926, 944 959, 1008 i 1025 k.c. Ocenił, że sporządzony testament jest ważny, zarówno w formie jak i treści. Przeprowadzone postępowanie nie wykazało istnienia przesłanek nieważności tego zarządzania – spadkodawczyni nie miała wyłączonej zdolności testowania. Spadkodawczyni powołała do całości spadku siostrzenicę J. L. oraz pozbawiła prawa do zachowku męża J. D. – w ocenie Sądu Rejonowego nic nie stało na przeszkodzie do takiego rozrządzenia.

O kosztach sądowych orzeczono na mocy regulacji art. 227 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 520 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy regulacji art. 520 § 1 k.p.c.

Orzeczenie w części stwierdzającej nabycie spadku zaskarżył uczestnik **postępowania J. D.**, który wniósł o jego zmianę poprzez stwierdzenie, że spadek po B. D. (2) z domu Z., córce R. i S., zmarłej dnia 14 12 2018r. w G., ostatnio stale zamieszkałej w miejscowości Ł. nabył jej mąż J. D. na podstawie ustawy. Alternatywnie wniósł o jego

uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania celem przeprowadzenia dowodu z przesłuchania notariusza E. B. oraz w celu wystąpienia DO (...) o informację o placówkach udzielających świadczeń medycznych spadkodawczyni oraz zgromadzenie jej dokumentacji lekarskiej.

Zarzucał, że ferując zaskarżone orzeczenie naruszono przepisy prawa procesowego oraz materialnego wskazane w treści apelacji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował wniosek, a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia składające się na podstawie faktyczną orzeczenia nie były kwestionowane w apelacji, mają podstawę w informacjach zawartych w przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wiarygodnych źródłach dowodowych, których ocena jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Jakkolwiek zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury oraz doktryny prawa w sprawach o stwierdzenie nabycia spadku sądy są zobowiązane działać

z urzędu w celu wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy i w tym celu przeprowadzać stosowne postępowanie dowodowe, to wbrew zarzutom apelacji z taką sytuacją nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie.

Ostatnia wola spadkodawcy została bowiem wyartykułowana w testamencie notarialnym, którego prawidłowość nie była kwestionowana w toku postępowania.

W zgromadzonym przez Sąd Rejonowy materiale sprawy brak jest również jakichkolwiek informacji wskazujących na to że została ona podjęta wadliwie, więcej nie wskazywał na to również skarżący, wobec czego podniesiony

w tej kwestii przez skarżącego zarzut jest oczywiście nieuzasadniony.

Zgłoszone na rozprawie w dniu 13 07 2022r. przez pełnomocnika skarżącego wnioski dowodowe mogły być zgłoszone już w toku postępowania przed Sądem Rejonowym.

Nie były one przy tym powiązane z żadnymi faktami z życia spadkodawczyni, które by wskazywały na potrzebę ich przeprowadzenia.

Z tej przyczyny w istocie zmierzały one jedynie do przedłużenia postępowania, co w połączeniu z wcześniejszym prowadziło do ich oddalenia.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest również prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela (art. 387 § 2¹ pkt 2 k.p.c. poprzednio orzec. SN z dn. 26 04 1935r. C III 473/34, Zb. U.z 1935r. poz. 496).

B. D. (1) zmarła dnia 14 12 2018r. i z mocy art. 922 § 1 k.c.

z chwilą jej śmierci przynależne jej prawa i obowiązki majątkowe przeszły na jej spadkobierców (art. 925 k.c. w związku z art. 924 k.c.).

Swoją ostatnią wolę ujawniła ona w testamencie notarialnym (stypizowanym w regulacji art. 950 k.c.).

Jest to dokument urzędowy i na równi z innymi dokumentami publicznymi stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone.

W toku postępowania w żaden sposób nie wykazano, żeby zawarte w testamencie oświadczenia nie zostały złożone przez testatora swobodnie, w pełni świadomie oraz z pełnym rozeznaniem i podnoszone w tej kwestii przez skarżącego zarzuty są bezzasadne.

Wbrew zarzutowi apelacyjnemu – materiał dowodowy sprawy nie daje także podstaw do uznania, że testatorka w chwili złożenia oświadczenia woli przed notariuszem znajdowała się w błędzie,

Skarżący na tę okoliczność nie zaoferował żadnego przekonyującego

i wiarygodnego materiału dowodowego (w materiale sprawy brak jest jakichkolwiek informacji, czy nawet sugestii, że testatorka chorowała na chorobę psychiczną, która mogą stanowić podstawę do uznania złożonego przez nią oświadczenia za nieważne).

Testament ten jest zatem ważny i Sąd Rejonowy słusznie przyjął, że dziedziczenie po B. D. (1) następuje w oparciu o testamentowe powołanie do spadku (stosownie do regulacji art. 926 § 1 k.c. wyprzedza ono powołanie do spadku z ustawy).

Jego mocą skutecznie powołała ona do całości spadku wnioskodawczynię J. L., która przyjęła spadek z dobrodziejstwem inwentarza. Jednocześnie na mocy tego testamentu pozbawiła prawa do zachowku uczestnika postępowania J. D..

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu, wobec czego apelacja jest bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego apelację uczestnika postępowania J. D. jako bezzasadną oddalono przy zastosowaniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek